

สัณฐิตา ตั้งกิจวางกูร 2552: การชักนำให้เกิดโพลีพลอยด์ในแวมยูราด้วยการใช้
โคลชิซินชนิดเม็ด ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาพืชสวน
ภาควิชาพืชสวน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์
ธัญญา เศรษฐศิลป์, วท.ม. 81 หน้า

การศึกษาผลของสารละลายจากยาเม็ด โคลชิซินต่อการเปลี่ยนแปลงของแวมยูรา
สายพันธุ์ลูกผสมระหว่างลูกผสมพันธุ์การค้าของ *Torenia concolor* กับ *Torenia fournieri* และ
แวมยูราสายพันธุ์ป่า โดยการ ตัดใบ แล้วนำก้านใบไปแช่ในสารละลายจากเม็ดยาโคลชิซิน ที่
ระดับความเข้มข้น 0 ppm 5 ppm 10 ppm 15 ppm และ 20 ppm เป็นเวลา 0 1 2 และ 3 วัน พบว่า
เปอร์เซ็นต์การรอดชีวิต การเจริญเติบโตทางด้านความสูง ความกว้างทรงพุ่ม และจำนวน กิ่ง
แขนงมีแนวโน้มลดลง ที่ระดับความเข้มข้นสูงและเวลาในการแช่ยาวนานขึ้น และนอกจากนี้
สารละลายจากเม็ดยาโคลชิซิน ยังมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะต่างๆที่เกิดขึ้น พบลักษณะที่
น่าสนใจ อาทิเช่น มีการเปลี่ยนแปลงของสีดอกและรูปร่างของดอก ดอกมีขนาดใหญ่ ลำต้น
แข็งแรง ใบมีขนาดใหญ่ และหนาขึ้น เป็นต้น ซึ่งสารละลายจากยาเม็ด โคลชิซินสามารถชักนำให้
แวมยูราทั้ง 2 สายพันธุ์ เกิดต้นโพลีพลอยด์ได้ คือ แวมยูราสายพันธุ์ลูกผสมระหว่างลูกผสม
พันธุ์การค้าของ *Torenia concolor* กับ *Torenia fournieri* ได้ต้นเตตราพลอยด์ ($2n = 4x = 36$)
4 ต้น และต้นเฮกซะพลอยด์ ($2n = 6x = 54$) 1 ต้น และแวมยูราสายพันธุ์ป่าได้ต้นเตตราพลอยด์
($2n = 4x = 36$) 6 ต้น ซึ่งมีขนาดของเซลล์ปากใบ ขนาดละอองเรณูมากกว่าต้นปกติ และ
เปอร์เซ็นต์ความเป็นหมันน้อยกว่าต้นปกติ